

การบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี
ตามแนวพระราชดำริ

Administration of Forest Resource Restoration of the Forest Department in
Phetchaburi Province According to the Royal Initiatives

จรัญ มากสมบูรณ์ และวิรัช วิรัชนิภาวรรณ

Jaran Maksomboon and Wiruch Wiruchnipawan

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

Doctor of Philosophy Program in Public Administration, Eastern Asia University

บทคัดย่อ

การวิจัยเป็นแบบผสมผสานนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อ (1) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และ (3) เสนอข้อเสนอแนะและเสนอตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ ประชากร คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 69 แห่ง ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1,096 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงได้ค่าเท่ากับ 0.91 และผ่านการหาค่าความเชื่อถือได้ ที่ระดับ 0.91 การวิเคราะห์ในรูปตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าการถดถอยพหุคูณ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ มีการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน แบบตัวต่อตัว ด้วยแบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญคือ กรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีดำเนินการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้โดยใช้บุคลากรไม่มากเท่าที่ควร และใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ไม่ทันสมัยเท่าที่ควร รวมทั้งขาดตัวแบบการบริหารจัดการ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่สำคัญคือ กรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีควรบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีโดยใช้บุคลากรเพิ่มมากขึ้น และควรใช้วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ทันสมัย เช่น อุปกรณ์สื่อสาร และแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ รวมทั้งควรกำหนดตัวแบบการบริหารจัดการไว้ด้วย และ (3) ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ กรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีควรกำหนดตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน เพื่อนำไปใช้ในการวางแผน และการกำหนดตัวชี้วัดหลักสำหรับการปฏิบัติงานทั้ง 5 ด้าน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้, กรมป่าไม้, จังหวัดเพชรบุรี

Abstract

The objectives of this study were mainly to (1) examine administrative problems of forest resource restoration, (2) examine development guidelines of forest resource restoration and (3) present suggestions of administrative models of forest resource restoration of the Forest Department in Phetchaburi Province according to the Royal Initiatives. Research methodology of this study was set as mixed methods research

using quantitative research as main means and supported by qualitative research. Population comprised 1,096 Council Members of the 69 sub districts Administration Organization Councils in Phetchaburi Province and was selected as sample size. Statistics applied were mean, standard deviation, multiple regression, and Pearson's Correlation Coefficient. For the qualitative research, face-to-face in-depth interviews of 9 experts were conducted together with the use of a structured in-depth interview form. Research results revealed the main administrative problems were: (1) the Forest Department in Phetchaburi Province's insufficient provision of personnel for the operation of forest conservation and restoration, (2) the use of outdated equipment as well as the lack of an administrative model, (3) the lack of an administrative model. The main suggestion for improvement was that the Forest Department in Phetchaburi Province should establish administrative models of forest resource restoration according to the Royal Initiatives, which consist of 5 aspects for planning and for forming of Key Performance Indicators (KPI). The 5 aspects, in priority, are: participation in forest monitoring and prevention of deforestation, reforestation for utilization, conservation and restoration of forest areas, protection and controlling of wild space invasion, and respecting and supporting good person approaching in responsible position.

Keywords: administrative, forest resource, Phetchaburi province

บทนำ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ป่าไม้ของกรมป่าไม้ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ โดยเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อ พัฒนาหน่วยงาน คือ กรมป่าไม้ หรือ พัฒนาการบริหารจัดการของกรมป่าไม้ ที่เน้นการฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากกรมป่าไม้บริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าดูแลเอาใจใส่ อนุรักษ์ป่าไม้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้ที่ผ่านมามี กรมป่าไม้ได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ป่าไม้ตามแนวพระราชดำริ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) บางประการ ตัวอย่างเช่น (1) ปัญหาด้าน การอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่เช่น กรมป่าไม้บริหารจัดการ หรือดำเนินการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพพื้นที่ ป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้บุคลากร ไม่มากเท่าที่ควร (2) ปัญหาด้านการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่าเช่น กรมป่าไม้ดำเนินการเพื่อฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี โดยไม่ได้กระทำการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่ามากเท่าที่ควร เช่น ไม่ได้จัดสายตรวจลาดตระเวนมากเท่าที่ควร

(3) ปัญหาด้านการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า เช่น กรมป่าไม้ดำเนินการเพื่อฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ป่าไม้ในจังหวัด เพชรบุรี โดยไม่ได้มีการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าและใช้ ประโยชน์จากป่ามากขึ้น (4) ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ดูแลรักษาป่าและไม่ทำลายป่าไม้ เช่น กรมป่าไม้ดำเนินการ เพื่อฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี โดยไม่ได้ สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ป่ามากเท่าที่ควร และ (5) ปัญหาด้านการยกย่องและการ สนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่ง เช่น กรมป่าไม้ดำเนินการ เพื่อฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี โดยยกย่อง คนที่ปฏิบัติงานดีในพื้นที่ไม่มากเท่าที่ควร เหล่านี้เป็นต้น

หากกรมป่าไม้บริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าดูแลเอาใจ ใส่ อนุรักษ์ป่าไม้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ย่อมทำให้เกิดผลเสีย ดังนี้

ผลเสียต่อหน่วยงาน คือ กรมป่าไม้เช่นการบริหาร จัดการของกรมป่าไม้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ไม่เป็น มาตรฐาน และไม่เป็นสากล ประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการเพื่อฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ป่าไม้ของกรมป่าไม้ไม่เพิ่มขึ้น รวมทั้งไม่ได้รับการยอมรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลเสียต่อบุคลากรของหน่วยงาน คือ บุคลากรของกรมป่าไม้ขาดความภาคภูมิใจ ขาดแรงจูงใจ และขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน รวมทั้งไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและประชาชนเท่าที่ควร

ผลเสียต่อประชาชนและสังคม คือ ทำให้ประชาชนเดือดร้อน เช่น ทรัพยากรป่าไม้ไม่ได้รับการฟื้นฟูส่งผลเสียต่อระบบนิเวศรวมทั้งสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในส่วนของผลเสียต่อสังคม ทำให้พื้นที่ป่าไม้ของประเทศถูกทำลาย ลดลง และจะมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความเป็นมา ความสำคัญ และความจำเป็น อำนาจหน้าที่ ปัญหาการวิจัย ความสำคัญ ของปัญหาการวิจัย ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ โดยนำแนวพระราชดำริ 5 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาครั้งนี้ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการและทางปฏิบัติต่อหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริประสบความสำเร็จ
4. เพื่อเสนอข้อเสนอแนะและเสนอตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. การบริหารจัดการ การฟื้นฟู และทรัพยากรป่าไม้
2. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวพระราชดำริ (ตัวแปรอิสระ)
3. การบริหารจัดการ ที่เรียกว่า 7M (ตัวแปรตาม)
4. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้
5. ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้

กรอบแนวคิดการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ (2) ด้านการป้องกันการบุกรุกป่า (3) ด้านการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า (4) ด้านการมีส่วนร่วมดูแลรักษาป่าและไม่ทำลายป่าไม้ และ (5) ด้านการยกย่องและสนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่ง
2. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน
3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากร ป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริประสบความสำเร็จ ที่จัดแบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก
4. เสนอข้อเสนอแนะและเสนอตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ

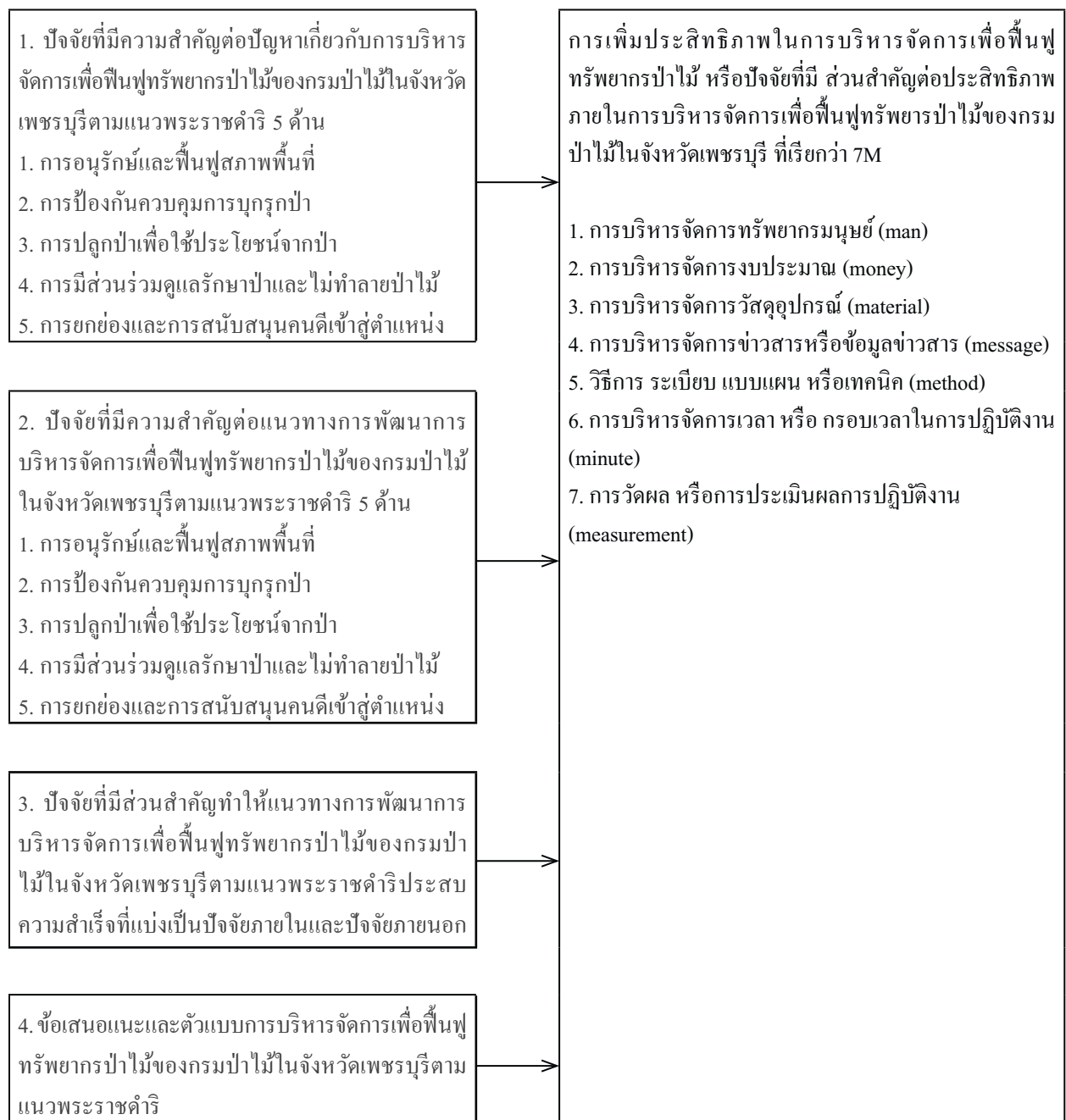
ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล) ได้แก่ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 11M ซึ่งประกอบด้วย 11 ด้าน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ มาปรับใช้เพียง 7 ด้าน เรียกว่า “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M” หรือเรียกย่อว่า “ประสิทธิภาพในการบริหาร

จัดการที่เรียกว่า 7M” โดยตัดด้าน (3) การบริหารจัดการงานทั่วไป (management) ออก เนื่องจากด้านนี้ซ้ำซ้อนกับวัตถุประสงค์การวิจัย (4) เสนอข้อเสนอแนะและเสนอตัวแบบการบริหารจัดการตัดด้าน (5) การบริหารคุณธรรม (morality) ออก เนื่องจากมีตัวแปรอิสระ (5) ด้านการยกย่องและสนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่งแล้วจึงไม่มีความจำเป็น

ต้องใช้อีก ตัดด้าน (6) การให้บริการประชาชน (market) และ (10) ประสานงานหรือประนีประนอม (mediation) ออก เนื่องจากมีตัวแปรอิสระตัวที่ 4 ที่เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่แล้ว เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนกัน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล) (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2555) ดังภาพ 1

ตัวแปรอิสระ (เหตุ)

ตัวแปรตาม (ผล)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบบผสมผสาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1,096 คน (ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี, 2557) โดยเป็นการนำประชากรทั้งหมดดังกล่าวมาเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เนวลิกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (in-depth interview of experts) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลมีลักษณะแบบมาตราประเมินค่า ตามแนวคิดของ Likert (1961) และการสัมภาษณ์เนวลิกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนามเก็บรวบรวมข้อมูลที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้มีจำนวน 1,025 คน และการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เนวลิกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ระหว่างวันที่ 1-30 พฤศจิกายน 2558 รวม 30 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากการวิจัยสนามแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการถดถอยพหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้พบว่าประชากรส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 88 มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 67.61 และเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ 93.76

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.07 ความคิดเห็นของประชากรต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.47 เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยของภาพรวม พบว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน ด้านแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ ค่าเฉลี่ย 2.52

ความคิดเห็นของประชากรต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริประสบความสำเร็จที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกพบว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 2 ปัจจัย ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยระดับปานกลาง 2.21 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 ด้าน หรือภาพรวมค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 ด้าน พบว่าประชากรเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 7 ด้านค่าเฉลี่ย 1.95

การวิเคราะห์ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์พบว่าปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ ด้าน (1) การอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ ที่มีอิทธิพล 0.131 (2) การปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า มีอิทธิพล 0.292 และ (3) การมีส่วนร่วมดูแลรักษาป่าและไม่ทำลายป่าไม้ มีอิทธิพล 0.116

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนที่เหลืออีก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่า และด้านการยกย่องและการสนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่ง ไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 23.80 ($R^2 = 0.238$) ทั้งนี้ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริทั้ง 3 ด้านดังกล่าว และปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ มีความสัมพันธ์ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99 ($\text{Sig.} = 0.000$, $F \text{ test} = 31.621$)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ด้านการอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ และด้านด้านการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในระดับค่อนข้างต่ำ ($R = 0.241$, $R = 0.247$) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านการมีส่วนร่วมดูแลรักษาป่าและไม้ทำลายป่าไม้ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในระดับต่ำ ($R = 0.100$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ปรากฏว่าปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้านอันได้แก่ ด้าน (1) การอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ (2) การป้องกันควบคุมการบุกรุกป่า (3) การปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า (4) การ

มีส่วนร่วมดูแลรักษาป่าและไม้ทำลายป่าไม้ และ (5) การยกย่องและการสนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่ง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ที่ประกอบด้วย 7 ด้าน อันได้แก่ด้าน (1) การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (2) การบริหารจัดการงบประมาณ (3) การบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ (4) การบริหารจัดการข่าวสาร หรือข้อมูลข่าวสาร (5) วิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค (6) การบริหารจัดการเวลา หรือกรอบเวลา ในการปฏิบัติงาน และ (7) การวัดผล หรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้านเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยได้ดังนี้ (1) ด้านการมีส่วนร่วมดูแลรักษาป่าและไม้ทำลายป่าไม้ (2) ด้านการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า (3) ด้านการอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ (4) ด้านการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่า และ (5) ด้านการยกย่องและการสนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่ง

การอภิปรายผล

การบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน ผลจากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ส่วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง กรมป่าไม้ดำเนินการเพื่อฟื้นฟูป่าทรัพยากรป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี โดยไม่ได้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่ามากเท่าที่ควร ยกย่องคนที่ปฏิบัติงานดีในพื้นที่ไม่มากเท่าที่ควร ไม่ได้กระทำการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่ามากเท่าที่ควร เช่น ไม่ได้จัดสายตรวจลาดตระเวนมากเท่าที่ควร แต่ในเวลาเดียวกัน ประชากรก็ยังมีความเห็นด้วยว่า กรมป่าไม้ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการบางอย่างไปบ้างแล้ว ทำให้มีปัญหาลดลงเกี่ยวกับการบริหารจัดการไม่มาก เช่น (1) กรมป่าไม้บริหารจัดการ หรือดำเนินการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีโดยใช้วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย (2) มีการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าและใช้ประโยชน์จากป่าและ (3) สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาป่าเหล่านี้ เป็นต้น

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน เนื่องจากปัญหาแต่ละด้าน มีหลายปัญหา ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของ กรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริด้านการ ป้องกันควบคุมการบุกรุกป่าอาจแบ่งเป็น (1) กรมป่าไม้ดำเนินการ โดยไม่ได้กระทำการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่า มากเท่าที่ควร เช่น ไม่ได้จัดสายตรวจลาดตระเวนมากเท่า ที่ควรและ (2) ไม่ได้ทำแนวเขตป่าให้ชัดเจนเพื่อป้องกัน ควบคุมการบุกรุกป่าของประชาชนเป็นต้น แต่ในที่นี่ ผู้ ศึกษาได้ยกตัวอย่าง ปัญหาที่สำคัญที่สุด ด้านละ 1 ปัญหา เท่านั้น (โดยได้เลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็น ของประชากรในแต่ละด้านจากบทที่ 4) ในเวลาเดียวกัน ได้เสนอสาเหตุ และ แนวทางแก้ไข หรือแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการควบคู่ไปด้วย

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริประสบความสำเร็จที่ แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกผลจากการศึกษา ปรากฏว่า ประชากรส่วนใหญ่ส่วนเห็นด้วยในระดับปาน กลางต่อปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญ ทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนว พระราชดำริประสบความสำเร็จสำหรับเหตุผลสำคัญที่ ประชากรส่วนใหญ่ส่วนเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และ เห็นด้วยกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญ ทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ได้แก่ การที่ รัฐบาลมีนโยบายที่สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากร ป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริอย่างจริงจัง และต่อเนื่องแต่ในเวลาเดียวกัน ประชากรดังกล่าวก็ยังไม ่แน่ใจว่า กรมป่าไม้จะนำทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในทาง ปฏิบัติจริงให้บังเกิดผลสำเร็จได้หรือไม่

ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ผลจากการศึกษาปรากฏว่า ประชากรส่วนใหญ่ส่วนเห็น ด้วยในระดับปานกลางต่อประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการที่เรียกว่า 7M ทั้ง 7 ด้าน สำหรับเหตุผลสำคัญที่

ประชากรส่วนใหญ่ ส่วนเห็นด้วยในระดับปานกลางถึงแม้ ประชากรดังกล่าวพึงพอใจและเห็นด้วยกับประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ดังตัวอย่างจากคำถามที่ ว่า (1) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการบริหาร จัดการงบประมาณ คือ กรมป่าไม้บริหารจัดการเพื่อฟื้นฟู ภูมิลำเนา เอาใจใส่ทรัพยากรป่าไม้โดยใช้งบประมาณอย่าง ประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด (2) ประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการทรัพยากร มนุษย์ คือ กรมป่าไม้บริหารจัดการเพื่อฟื้นฟู ภูมิลำเนา เอาใจ ใส่ทรัพยากรป่าไม้โดยจัดบุคลากรอย่างมากเพียงพอ และ (3) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านวิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค คือ กรมป่าไม้บริหารจัดการเพื่อ ฟื้นฟู ภูมิลำเนา เอาใจใส่ทรัพยากรป่าไม้โดยใช้วิธีการที่ทันต่อ เหตุการณ์ เป็นต้น ก็ตามแต่ในเวลาเดียวกัน ก็ยังมีประชากร บางส่วนมีความเห็นแตกต่างกัน หรือ ไม่สอดคล้องกัน ด้วย ดังตัวอย่างจากคำถามเช่น (1) ประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการด้านการบริหารจัดการข่าวสาร หรือข้อมูล ข่าวสาร คือ กรมป่าไม้บริหารจัดการเพื่อฟื้นฟู ภูมิลำเนา เอาใจ ใส่ทรัพยากรป่าไม้โดยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อประชาชน ไม่มากเพียงพอ (2) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ด้านการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ คือ กรมป่าไม้บริหาร จัดการเพื่อฟื้นฟู ภูมิลำเนา เอาใจใส่ทรัพยากรป่าไม้โดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยไม่มากเพียงพอและ (3) ประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการด้านการวัดผล หรือการประเมินผล การปฏิบัติงาน คือ กรมป่าไม้บริหารจัดการเพื่อฟื้นฟู ภูมิลำเนา เอาใจใส่ทรัพยากรป่าไม้โดยมีการประเมินผลการดำเนินงาน ไม่มากเพียงพอ เป็นต้น

ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่า ไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการ บริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้านเป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 7M ที่ประกอบด้วย 7 ด้าน โดยตัวแบบการบริหารจัดการ เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวพระราชดำริ 5 ด้านเรียงตามลำดับความสำคัญจาก มากไปน้อยได้ดังนี้ (1) ด้านการมีส่วนร่วมดูแลรักษาป่า และไม่ทำลายป่าไม้ (2) ด้านการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์

จากป่า (3) ด้านการอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ (4) ด้านการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่า และ (5) ด้านการยกย่องและการสนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่งเหตุผลสำคัญที่ประชากรมีความเห็นว่า ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยได้ดังกล่าว นั้น ผู้ศึกษามีความเห็นเนื่องจากประชากร (1) เห็นความสำคัญและความจำเป็นของตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริทั้ง 5 ด้าน (2) เห็นว่า ตัวแบบการบริหารจัดการดังกล่าวเป็นสาระสำคัญของแนวพระราชดำริที่เกี่ยวกับหรือสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี และ (3) เห็นว่า ตัวแบบการบริหารจัดการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวพระราชดำริที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และหากนำไปปฏิบัติย่อมช่วยให้ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี เป็นต้น

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากการสัมภาษณ์แนวคิดเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการและตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ผู้ศึกษาขออภิปรายผลการสัมภาษณ์แนวคิดเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งได้จากการแนวคิดเฉพาะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน โดยผู้ศึกษาได้พิจารณาคัดเลือกแบบเจาะจงบุคคลจากบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ การสัมภาษณ์เป็นลักษณะของการสัมภาษณ์ด้วยตัวผู้ศึกษาเอง และสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว โดยใช้แบบสอบถามเชิงลึกที่มีโครงสร้างเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ ทั้งนี้ เนื้อหาสาระในการสัมภาษณ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. คำถามเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัด

เพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ

2. คำถามเกี่ยวกับ ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริที่ว่า ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน ควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยได้ดังนี้ (1) ด้านการมีส่วนร่วมดูแลรักษาป่าและไม่ทำลายป่าไม้ (2) ด้านการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า (3) ด้านการอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ (4) ด้านการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่า และ (5) ด้านการยกย่องและการสนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่ง”

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน (1) เห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และ (2) เห็นด้วยกับตัวแบบการบริหารจัดการ จำนวน 7 คน ในขณะที่อีก 2 คน ไม่มีความเห็น/ไม่เห็นด้วย

เหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้มีความเห็นเช่นนั้น ผู้ศึกษามีความเห็นว่าจะเกิดจากการที่ (1) ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และประโยชน์ของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริอันได้แก่ คำถามที่ว่า กรมป่าไม้ดำเนินการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรี โดยไม่ได้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่ามากเท่าที่ควร และขณะเดียวกัน (2) ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 7 คน เห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ของแนวพระราชดำริ 5 ด้านที่ปรากฏอยู่ในตัวแบบการบริหารจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำถามที่ว่า ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของกรมป่าไม้ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ 5 ด้าน ควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ด้านการมีส่วนร่วมดูแลรักษาป่าและไม่ทำลายป่าไม้ (2) ด้านการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า (3) ด้านการอนุรักษ์และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ (4) ด้านการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่า และ (5) ด้านการยกย่องและการสนับสนุนคนดี

เข้าสู่ตำแหน่ง ไม่เพียงเท่านั้น ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักยังอาจมีความเห็นด้วยว่า หากกรมป่าไม้ นำแนวพระราชดำริดังกล่าวมาปรับใช้เป็นตัวแบบการจัดการ โดยใช้เป็นกรอบแนวคิด ตัวชี้วัด หรือกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญของการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicators) หรือ KPIs) ย่อมมีส่วนช่วยให้กรมป่าไม้ มีแนวโน้มที่จะบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีส่วนสำคัญทำให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และตัวแบบการบริหารจัดการ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1. กรมป่าไม้ ควรหาแหล่งงบประมาณเพิ่มสำหรับดำเนินการเพื่อฟื้นฟูป่าไม้ ในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งรวมทั้งการปลูกป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากป่า โดยควรขอความร่วมมือหรือประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ
2. กรมป่าไม้ ควรมีนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนในการดำเนินการเพื่อฟื้นฟูป่าไม้ ในจังหวัดเพชรบุรี โดยยกย่องคนที่ปฏิบัติงานดีในพื้นที่ อีกทั้งผู้บริหารทุกระดับควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี
3. กรมป่าไม้ และผู้บริหารทุกระดับควรประสานงานหรือขอความร่วมมือกับประชาชนในพื้นที่ และหน่วยงานทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ โดยเฉพาะการป้องกันควบคุมการบุกรุกป่า

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. กรมป่าไม้ บุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรนำกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในงานวิจัยครั้งนี้ ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมในหน่วยงานอื่น
2. บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมุ่งศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับ

การบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าไม้ของกรมป่าไม้ ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริ ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางการบริหารจัดการ

3. บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการวิจัยแบบเจาะลึกในส่วนที่เกี่ยวกับตัวแบบการบริหารจัดการ และ/หรือ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าไม้ของกรมป่าไม้ ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวพระราชดำริแต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ตัวแบบการบริหารจัดการด้านการมีส่วนร่วมดูแลรักษาป่าและไม้ทำลายป่าไม้ และด้านการยกย่องและการสนับสนุนคนดีเข้าสู่ตำแหน่ง เป็นต้น

4. บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิด หรือกลุ่มตัวชี้วัดสำหรับการศึกษาวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าไม้ของกรมป่าไม้ ในจังหวัดเพชรบุรี โดยกำหนดให้เป็นกรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรตาม เช่น การบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวคิดคุณธรรมตามแนวคิดตะวันออก และตามแนวคิดการบริหารจัดการแนวใหม่ เป็นต้น

5. บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการวิจัยในเชิงเปรียบเทียบ เช่น การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าไม้ ในจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างกรมป่าไม้ กับหน่วยการปกครองท้องถิ่นตามแนวพระราชดำริ หรือการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าไม้ของกรมป่าไม้ ในจังหวัดอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เป็นต้น

6. บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาต่อยอดการศึกษาครั้งนี้ โดยอาจขยายกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานในจังหวัดเพชรบุรี รวมไปถึงการศึกษาต่อยอด หรือศึกษาต่อเนื่อง โดยใช้ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ แทนที่จะใช้ประชากรที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดในจังหวัดเพชรบุรีเท่านั้น

References

Likert, R. A. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.

Office of the Nation Economic and Social Development Board. (2015). *The processing of the royal guidance King Bhumibol Adulyadej Since the year 2493-2556 related to the philosophy of the sufficiency economy*. Bangkok: Author. (in Thai)

Phetchaburi Local Administration Office. (2013). *Monthly report 2013*. Phetchaburi: Author. (in Thai)

Wiruchnipawan, W. (2013). *Principle and techniques to writing of analysis thesis and report*. Bangkok: Profess. (in Thai).

